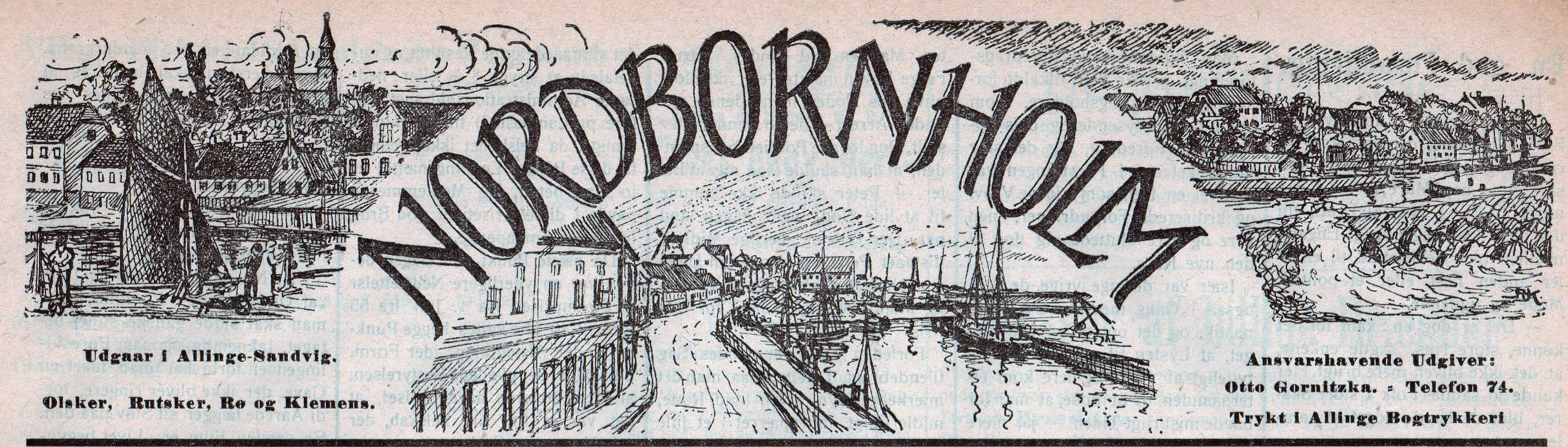

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. = Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 316 | Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø. | **Fredag den 9. Marts** | Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. | 1934

Automobilens, Cyklens og Lokomotivets Stamfædre.

—0—

Vi kører i Sporvogn, med Toget, Automobil eller Cykle, alt er saa naturligt for os, at vi kunde nu meget daarligt tænke os at skulde undvære disse Befordringsmidler for at vende tilbage til Deligencens Dage.

Det er imidlertid altid interessant at kaste et Tilbageblik paa de svundne Tider, thi vi ser da, hvilken Udvikling, de Ting, vi i Dag finder uundværlige, har gjort i Løbet af et kort Spand af Tid.

Det er godt hundrede Aar siden, at „Lokomotivets Fader", George Stephenson, fik aabnet en Jernbane paa Strækningen Stockton — Darlington i England. Lokomotivet, den rullende Dampmaskine, har jo unægtelig siden da gennemgaaet en kolossal Udvikling. Men allerede længe før 1825 havde man eksperimenteret med at anvende Dampen som Drivkraft. Den græske Matematiker Hero af Aleksandrien har saaledes i et Skrift, der er fremkommen omtrent 100 Aar f. Chr., beskrevet et Apparat, der sættes i Gang ved Hjælp af Damp, og som benyttedes til at aabne og lukke Dørene og Portene i de gamle ægyptiske Templer og han har ogsaa kendt Dampen som Drivkraft for Fontæner. En Række af Opfindere har siden hans Dage syslet med disse Opgaver, først og fremmest James Watt.

Hvad Jernbanen betyder for Fjerntrafik betyder Sporvognen for Nærtrafiken. Sporvognen er ogsaa af forholdsvis ny Dato. I 1861 aabnedes den første Hestesporvognsrute i London og i 1864 anlagde en dansk Ingeniør Møller den første Sporvejsstrækning i Berlin. En kort Tid kom Dampsporvognen som Afløser, men nu er det som bekendt den elektriske Sporvogn, der har sejret. Den første elektriske Sporvogn udstilledes i 1879 paa Udstillingen i Berlin af Firmaet Siemens og Halske. Der eksisterer 3 forskellige Systemer med Hensyn til Strømtilførslen, nemlig den overjordiske, den underjordiske og Akkumulator-Strømtilførslen. Enhver af dem har — som alt paa Jorden — sine Lys- og Skyggesider, men det er som bekendt den første, der har sejret.

Samtlige Jernbaner og Sporvogne havde imidlertid den Fejl, at de var bundet til Skinnerne, og Behovet efter et Motorkøretøj, der kunde bevæge sig frem uden Skinner, blev større og større. Allerede i Aaret 1769 havde en Franskmand ved Navn Cugnot konstrueret en Vogn, der kunde sættes i Gang ved Hjælp af Damp og som ikke behøvede Skinner.

I Aaret 1835 begyndte en af Dr. William Church konstrueret Dampvogn at køre i regelmæssig Fart mellem Birmingham og London med en Hastighed af ca, 25 km. i Timen. Det var en meget elegant Vogn, forsynet med det engelske Vaaben, men dens Udstyr var ogsaa det eneste gode ved den. Thi vel begyndte den sin „regelmæssige Fart", men den naaede aldrig at faa gennemført Farten til London — den stoppede op under Vejs. Først i 1885 da den tyske Ingeniør Daimler byggede den efter ham opkaldte Motor og ved Hjælp af den berømte Manheimer-Tekniker Benz lykkedes det at konstruere Benzin-Motorvognen.

Endelig skal vi nævne Cyklen. Danmark er som bekendt det mest cyklende Land i hele Verden. Cyklens Uroprindelse skyldes en tysk Friherre von Drais, der konstruerede en „Løbemaskine", Drivkraften var — Mandens egne Fødder.

Den første nogenlunde brugbare Cyklemodel konstrueredes af en Pariser ved Navn Michaux.

Christiansborg Slot, set fra Børsen.

Hans gamle Mor.

Af Olga Petersen.

—0—

Tæt ved Landevejen med kun en lille Prydhave foran laa gamle Anes pyntelige Hus ved Foden af Bakken. En smal Havegang, bevokset paa begge Sider af Gran, snoede sig fra Havelaagen op mod Husets Hovedindgang, hvor to Guldregn, som i Tidens Løb havde udviklet sig tykstammede Træer, stod paa hver sin Side af den brede Stentrappe.

I en Krog, som dannedes mellem Trappeafsatsen og Husets Gavl, havde Ane om Sommeren sin Yndlingsplads. Her kunde den ene Guldregn med sin kraftige Krone lige netop naa at sprede Skygge over Bænken, hvor Ane sad bag ved Bordet med det lille pyntelige Tæppe.

Set fra dette Sted var der noget fornemt og hyggeligt over Gangstien, og en behagelig Duft strømmede fra den. Og her sad man ligesom gemt bort fra alles Blikke udefra, bag dens Skjul, og havde dog alligevel selv et Glimt af Færdselen paa Landevejen.

Men den Udsigt, Ane elskede mest, og derfor sad hun netop her paa denne Plads, var Vidsynet over det blaanende Hav.

Havet havde ejet hendes Længsler lige fra hendes tidligste Ungdom, da hun som ung Brud fik sit Fremtidshjem her og indtil hendes seneste Alder.

Anes forlængst afdøde Mand havde været Skipper paa en lille Skude, som han havde givet Navnet „Familiens Haab". Men dengang, da de var nygifte, var han Styrmand og var i Langfart. Saa de første Aar af deres Ægteskab gled hen i Ensomhed for Ane det meste af Tiden. — Og Ane var en Natur, som ikke gjorde andre delagtige i hendes Følelsesliv. Derfor blev hun lidt mere ensom end de fleste. Alt, hvad der rørte sig i hende af Lykke og Fryd, af Sorg og Angst, gemte hun hos sig selv. Angsten for de stormfulde Efteraarsnætter var tit ved at tage Modet fra hende, naar Vinden fo'r hylende og barsk om Husets Gavl, mens hun laa lysvaagen af Skræk Time efter Time og tænkte paa ham, som maaske laa derude og kæmpede med Naturmagterne ude paa det vilde Hav.

Men naar Dagen saa kom med Lyset, og Ane stod op fra sine forvaagede Nattetimer, var hun overfor andre den fuldt beherskede Kvinde, som ikke lod sig mærke med noget. Ingen kendte hendes Kamp for at bevare Ligevægten. Kun Havet gjorde hun til sin fortrolige, og Havet skænkede hun sine Kærlighedstanker. Derfor blev hun ved at elske Havet, og derfor valgte hun den Plads ved Husgavlen, hvorfra hun havde uhindret frit Udsyn over den mægtige blaanende Flade, som frydede hende, naar den laa stille, indsmigrende og smilende, men ængstede hende, naar den rejste sig i majestætisk Vælde og slog Skumsprøjt højt op over Skrænten.

Efterhaanden, som Aarene gik deres Gang, og Guldregnen begyndte at vokse til, forøgedes Husstanden. En køn lille Børneflok samledes da omkring en lykkelig Mor, naar hun sad paa Bænken med sit Arbejde i travl Virksomhed med Strikning eller Syning, og samtidig fortalte om Far, som snart kom hjem. Mange lykkelige Minder knyttede sig til denne Plet. Og, da Styrmanden naaede at blive Skipper paa sin egen Skude og begyndte at sejle i hjemlige Farvande, var der herfra ivrig Kamp efter, hvem der først kunde opdage, naar „Familiens Haab" viste sig derude. Der blev almindelig Jubel, naar Flaget sattes til Tops, og den lille Skude noget efter stod ind i Havnen. Saa forlod Mor Ane sin Plads og overlod Børnene til sig selv; for nu blev der Travlhed inden Døre.

— — —

Den Tid kom, da Ane atter maatte sidde alene paa sin Bænk under Guldregnen. Nu var Børneflokken ude omkring. Og nu var det Sønnen, der tumlede paa de vilde Vover. En gammel Mor var det, der sad og saa længselsfuldt spejdende ud over Havet. Som laa i søvnløs Angst de lange Efteraarsnætter, mens Minderne om en lykkelig Tid overvældede hende.

Som saa mange Gange før, havde Ane ogsaa denne Nat ligget vaagen og hørt Klokken slaa baade tolv, et og to. Langsomt havde Tiden sneget sig af Sted for hende inde i det lille Kammer, som hun havde valgt til sit Soveværelse, efter at hun var blevet helt alene. Herinde, hvor der lige var Plads til en Seng og en Stol og ikke andet, forekom det hende, at hun ikke følte Uhyggen saa stærkt ved at være alene i Huset. Det var ligesom hun var mere tryg her.

Det havde taget til at blæse haardt i Nattetimerne og var naaet til at blive en forrygende Storm, da Ane hørte Uret slaa to inde fra Dagligstuen, hvor den gamle Bornholmer stod. Vinden hylede om Hushjørnet. Og endnu mere uhyggeligt blev det ved, at Regnen piskede mod Ruderne, da Vinden stod lige paa. Bælgmørkt var det.

Ane syntes, at denne Nat var den værste, hun endnu havde oplevet i sin Ensomhed. Hun var saa urolig og ængstelig for Mørket. Dertil kom, at hun ikke vidste, hvor Sønnen, som nu var Indehaver af „Familiens Haab", nu befandt sig. Hun havde ventet ham de sidste Dage og havde haabet at have ham hjemme den foregaaende Dag; men Vindforholdene havde nok, efter hvad hun selv skønnede, været ham ugunstige, og nu frygtede hun, at han skulde ligge ude i Østersøen i den haarde Stormnat. — „Aa, for en skrækkelig Tanke for en gammel Mor, som længes! Kun den, der har prøvet det, ved, hvad det vil sige", tænkte hun.

Der kom et nyt hvinende Vindstød. Hun tog sig om Hovedet. Nej, det var ikke til at holde ud at ligge her i Mørket og høre paa det. Hun maatte have Lys. — Netop som hun rejste sig for at tænde Lyset, kastedes to kraftige Lysstraaler ind i det lille Kammer, og hun hørte en Bil standse lige udenfor. Og saa slukkedes Lysene. — Hvad var det? Hvad betød det paa denne Tid af Natten? Ane fik en Fornemmelse, som Hjertet skød sig op i Halsen paa hende. Hvad skulde hun tro om det? Man hørte saa meget i disse Tider. Der var ikke mere saa fredeligt ved Landevejen som før. Maaske var det natlige Tyve, der vilde gæste hende. Og hvad skulde hun da gribe til? Hun var i saa Fald ganske overladt til sin Skæbne; for ikke et Menneske kunde høre hende, hvis hun raabte om Hjælp. Og fjerne sig herfra i Mørket turde hun ikke. Der var ingen anden Udvej end at blive her, hvor hun var og saa lade det gaa, som den almægtige vilde styre det.

Ane listede sig ud af sin Seng og gik hen til Vinduet, tog forsig-

Fortsættes paa 4. Side.

En god Forandring.

—0—

Der laa inde i Landsbyen et Forsamlingshus, der var stort og rummeligt og imponerende ved sine store høje Mure; men det saa noget trist og vemodigt ud, thi det blev ikke meget brugt. Engang imellem blev det lejet ud til en eller anden Fest eller et politisk Møde og lignende.

— Det er dog en Skam for det kønne, store Hus, sagde enkelte, at det ikke bliver mere brugt. Her kunde jo samles Folk i store Skarer, blot de havde noget at samles om.

— Ja, det er Sagen, blev der svaret, blot vi havde noget at samles om. Men hvad skulde det være?

— Lav blot noget fornøjeligt, noget gemytligt, noget, der rigtig er Slag i, saa kan I stole paa, at der nok skal komme Folk.

Og der blev dannet en lille Forening, som valgte sin Bestyrelse, der atter fik til Opgave at hidkalde eller sørge for Underholdning eller Adspredelse og det gik strygende.

Hver Søndag saa godt som, og adskillige andre Aftener om Ugen var der „Fest" i Huset, som det blev kaldt. Der kom Skuespillere for at læse op, og der kom Varietésangere. Der var Bal med forudgaaende Aftenunderholdning. Der kom Taskenspillere, omrejsende Gøglere, Mænd med Lysbilleder og m. m. m.

Og det var ikke alene Penge til Entreen, der skulde til, men der var selvfølgelig ogsaa Udskænkning af Spiritus.

For mange var det en dyr Historie. Dog, det var jo ikke alene Pengene, der rullede, men det var ogsaa Tiden, der spildtes, Kraften der ødtes. Det kunde kendes paa mange af Byens og Sognets Beboere, at dette Forsamlingshus øvede en uheldig Indvirkning. Interessen for aandelige Spørgsmaal sløvedes. Kirkegangen, der ellers havde været nogenlunde god, tog af. Der var ikke den samme Ro og Hygge over Hjemmene som før; Forsamlingshuset trak bort fra Hjemmet, thi stadig var der noget nyt paa Dagsordenen

Det var ikke alene de ældre, der søgte til Forsamlingshuset, men det blev efterhaanden fuldt af unge, der fik mere og mere Lyst til at danse. Og der blev holdt Bal paa Bal, Sammenkomst efter Sammenkomst. Og kunde der ikke findes paa anden Lejlighed til at danse, arrangeredes der et Par Timers Dans efter et eller andet Møde.

Det blev efterhaanden saaledes, at et Møde, der ikke sluttede med en Svingom blev ikke regnet for noget.

Men da var der nogle modne, men dog yngre Mennesker, som begyndte at tale om, at det gik for vidt med de mange Sammenkomster, Baller og Halløjaftener i Forsamlingshuset, men de anede ikke, hvorledes det skulde blive bedre, eller hvad man skulde gøre for at faa dette Forhold forandret.

Da var der en Mand, som sagde at han vilde være med til at faa en Forandring; — thi, — sagde han — som det nu gaar, kan det ikke vedblive at gaa.

Og der var for Resten flere, som sagde det samme.

Nogle faa Mænd tog da og købte Huset, lod det istandsætte, saa det blev pænt baade ud- og indvendig. Og nu skete der en stor Forandring. Alt Gøgl og Halløj blev bandlyst, og der maatte heller ikke drikkes eller udskænkes Spiritus.

Man fik dannet en Foredragsforening, og der blev tilkaldt forskellige Foredragsholdere, som holdt dels oplysende og dels opbyggende Foredrag, og det slog udmærket an. I Førstningen var der vel en Del, som gjorde Vrøvl og kritiserede Forandringer, men flere og flere sluttede sig dog til den nye Kurs.

Især var de unge ivrige, de kom ogsaa i Gang med at gøre Gymnastik, og det optog dem saa meget, at Lysten til at danse tog betydeligt af. Flere og flere kom efterhaanden til at indse, at man før havde misbrugt Tiden — ja, mere end det, de havde forødt den —.

De gode Foredrag fik ogsaa gjort Folk mere interesserede for aandelige Spørgsmaal. Fra Forsamlingshuset fandt Sangen ogsaa Vej til Hjemmene og det var en stor Vinding. Det var tydeligt at mærke, at Sangen øvede en forædlende Indflydelse baade paa unge og gamle. — Der var ogsaa en Del, som fandt frem paany ad de gamle Kirkestier.

Der var foregaaet en stor Forandring med Forsamlingshuset. Var der før øvet en nedbrydende Virksomhed i og udfra Huset, saa blev det efterhaanden kendeligt, at der nu udgik en oplysende, opbyggende, opdragende, Indflydelse fra Huset.

Det hændte ogsaa engang imellem, at der kom Folk derover fra Nabosognene, og enkelte begyndte at tale om, at der i deres Sogne kunde trænge til at blive foretaget en lignende Forandring med deres Forsamlingshus: — men — sagde de — hvem vil gaa i Spidsen derfor?

„Rotten Peter".

—0—

Der hænder de besynderligste Ting i denne Verden. Og fordi de mærkeligste Ting hænder ikke som Følge af Begivenheder, men som Følge af Følelsesudslag, kan det altsammen blive ret kompliceret tilsidst. Og uberegneligt!

Det er ikke saa længe siden, at en ung Dame tog sit eget Liv — en ung, smuk og velstaaende Dame — — — og i det Brev, hun efterlod sig, forklarede hun, at hun vilde ikke mere leve af den simple Grund, at Livet var hende værre end intet værd, fordi hun ikke ejede Følelse. Hun mødte Mennesker, skrev hun, som gav hende virkelig Venskab, mens hun selv var ude af Stand til at gengælde nogen venskabelig Følelse — hun havde mødt Kærlighed, men maatte som et Udskud blandt Mennesker, staa til Side for den, fordi hun ikke ejede Kærlighed i sit Sind, i sit Hjerte. Aldrig saa langt hun kunde huske tilbage, havde hun næret blot en varm Følelse for nogen eller noget — — — alt var hende lige meget paa Afstand og ligegyldigt. Derfor vilde hun ikke leve mere — — for hvad var Livet hende værd — — mindre end intet.

— — —

Politiet i London tog kort før Jul en Vagabond, som havde tigget, og som havde været brutal overfor en Herre, der ikke fandt Anledning til at give ham noget. Han blev smækket ind. Men man tænker sig Myndighedernes Forbauselse, da de, gemt under Jakken i en stor Lomme, anbragt akkurat paa det Sted af Vesten, hvor det menneskelige Hjerte banker i Skjul, fandt en kridhvid, rødøjet Rotte siddende nok saa tilforladeligt og lunt.

Rotten var helt tam og hed Peter. Manden hed Nodes. Men i Følge Loven maatte Peter ikke forblive hos Nodes, mens denne var under Arrest — de to Venner blev skilt. Dog lovede Politiembedsmanden, at han skulde tage sig af Peter — Peter skulde ikke komme til at lide Nød, mens Sagen stod paa. Der blev af „særlige Midler" tilstaaet Peter en Krone om Ugen som Underholdsbidrag, og en venlig Mand tog sig af ham for den Pris.

Forleden Dag var Nodes Sag tilendebragt. I Retten saa man det mærkelige Syn, at en hvid Rotte, midlertidigt indespærret i et lille Træbur, stod paa Skranken foran den tiltalte. Og Nodes havde ikke Øjnene fra den. Han svarede kort og høfligt paa stillede Spørgsmaal, men var kun optaget af sin lille, hvide Ven.

Han fik seks Maaneders Fængsel — — —

Men da Dommen blev ham forkyndt, saa han stadig paa Peter — med Blikket fast hæftet paa Dyrets lille, hvide Person sagde denne haardkogte Vagabond — ikke til nogen i Særdeleshed, mere til sig selv.

— Ja, Peter. Saa skilles vi to. Og det er Sommer, før jeg kommer ud igen — men Dommeren har lovet, at der bliver sørget godt for dig imens. Og NU lover jeg dig, her, at vi skal begynde et nyt Liv i hæderligt Stræb, jeg gaar aldrig fra dig mere — — —

— — —

Den lille Scene mellem Vagabonden, som ikke havde et Menneske i denne Verden, han brød sig om at arbejde for, og Dyret, en Rotte slet og ret, gjorde et mægtigt Indtryk paa alle de tilstedeværende.

Selv den højtidelige Dommer, som ikke kunde tage en eneste Dag fra den Straf, der skulde skille de to Venner for en Tid, var saa henrevet af det mærkelige Optrin, det stilfærdige Optrin af Følelsernes Spil, at han skyndte sig at forsikre, at han personligt ret ofte skulde forvisse sig om, at alt stod vel til med Peter — imens—

Men mærkeligt var det Indtryk, man havde — en lille, væver Rotte, for hvis Skyld et stort, brutalt Menneske lovede Bod og Bedring.

— — —

Man kan ikke maale Følelser i Meter. En finder det ikke værd at leve Livet i det hele taget med et følelsesforladt Sind — en anden ofrer sig selv til fremtidig Hæderlighed paa Trods af Tilbøjelighed — for et Par røde Dyreøjnes Skyld.

Saa sammensat er Livet.

Nina.

Allinge Elektricitetsselskab

afholdt Torsdag den 1. Marts sin ordinære Generalforsamling paa Hotel Allinge, hvor Formanden, Købm. P. Kure, bød velkommen, og Købm. Bech valgtes til Dirigent.

Form. aflagde derefter Beretning over Selskabets Virksomhed i det forløbne Aar, der viste Fremgang i Forbrug og stigende Tilgang af Forbrugere. — Ejendomsbesiddere paa Strækningen Allinge-Sandkaas havde rettet Forespørgsel til Selskabet om, hvad en Udvidelse af Ledningsnættet til disse vilde koste, og der var udført Beregninger og ført flere Forhandlinger med disse, dog uden Resultat.

Beretning og Regnskab, der oplæstes af Regnskabsføreren, godkendtes enstemmigt, efterat Smed Carl Petersen havde rettet Forespørgsel ang. enkelte Udgiftsposter.

Borgm. Bloch takkede Best. for det opnaaede gode Resultat og anbefalede at stryge § 4 eller nedsætte Administrationsbidraget (40 Øre pr. Lampested) til det mindst mulige, da Selskabet ikke trængte til disse Penge. Ledningsnættet er jo snart betalt, og Medlemmerne havde i disse Krisetider god Brug for deres Smaapenge.

Da næste Punkt paa Dagsordenen var en yderligere Nedsættelsr af Strømprisen fra 1. Juli fra 55 Øre til 40 Øre, sattes begge Punkter under Afstemning, idet Form. udtalte, at det glædede Bestyrelsen, at Medlemmerne havde indset, at det var et fint lille Selskab, der arbejdes med. Omkostningerne er saa smaa, at vi mener det forsvarligt at gaa saa langt ned i Strømprisen, at vi næst efter Rønne kan notere laveste Pris paa Bornholm. Ved at fastholde Administrationsbidraget søger vi netop at være demokratiske, da det gaar ud over de store Forbrugere med de mange Lampesteder.

Ved Afstemningen vedtoget Bestyrelsens Forslag — derunder at træffe Aftaler om Strømkøb efter 1. Januar 1935.

De efter Tur afgaaede 3 Bestyrelsesmedlemmer: P. Kure, N, Ridder og Conrad Hansen genvalgtes. Til Revisorer valgtes P. C. Holm og Hj. Ipsen (istedetfor E. M. Bech, som ikke ønskede Genvalg).

Efter Generalforsamlingen samledes man om Kaffebordene, hvor Diskussionen fortsattes og Borgm. udbragte et Leve for Allinge Elektricitetsselskab, der viste sig at være „en god lille Sparekasse".

P. Kure omtalte Inst. Larsen, som Selskabet havde draget stor Nytte af, og hvis tekniske Beregninger paa den smukkeste Maade havde staaet sin Prøve, og Inst. L. takkede og fremlagde en Statistik over Ledningsnæt og Strømforbrug i de forløbne 4 Aar samt fremsatte Beregninger for de næste 5 Aar, efter hvilke Strømprisen yderligere kunde nedsættes, eftersom Vedligeholdelsesudgifterne paa det nu næsten afbetalte Ledningsnæt var saa ubetydelige.

Olsker Sygekasse

holdt d. 27. Febr. sin ordinære Generalforsamling. — Formanden bød velkommen og Kassereren oplæste Regnskabet for 1933, der balancerede med 16.256 Kr. Af de største Poster paa Indtægtssiden er Kontingentet 8336 Kr. og Statstilskud 3589 Kr., og paa Udgiftssiden: Dagpenge 1340 Kr., Sygehuse 4513 Kr., Lægehjælp 5511 Kr. Barselhjælp 414 Kr., Tandlæger 346 Kr. og Status udviser en Nedgang paa 446 Kr. 97 Øre Medlemsantallet var i Aarets Løb forøget med 40 og var ved Aarets Udgang 730. 10 Medlemmer nyder Invaliderente. Begravelseskassens Regnskab balancerede med 1247 Kr. Der var i Aarets Løb udbetalt Hjælp ved 6 Dødsfald. Kassens Beholdning var ved Aarets Udgang 935 Kr. Kassen er indmeldt i Genforsikringen fra 1 Oktober 1933.

Begge Regnskaber blev godkendt. Derefter foretoges Valg af Bestyrelse, Da V. Kjøller ikke vilde modtage Genvalg, valgtes L. Andersen, Dalegaard, til Formand. Smedem. Ridder valgtes til Næstformand. Chr. Kaas genvalgtes og Niels Dellgren og Emil Bager nyvalgtes. Møller Pedersen genvalgtes til Revisor. Efter nogen Forhandling om Hjemmesygepleje vedtoges det at yde Medl. Sygepleje i Hjemmet fra 1. Marts, ved at gaa i Samarbejde med det sociale Udvalg, saaledes, at naar et Medlem benytter Sygeplejersken betaler Sygekassen 1 Kr. 75 Øre pr. Dag, og Medlemmet har hende gratis. Sygeplejersken skal beordres af Kassens Læge, og bestilles hos Formanden for Socialudvalget.

K.

Livet begynder.

Om den i Biografen Fredag og Søndag indspillede Film, skriver Fru Karin Michaëlis:

. . . Nu og da opstaar en Film „af Guds Naade". En Film, hvor man skal sidde ganske stille, betaget, taknemlig, og naar Forestillingen er forbi har man faaet en Gave, der ikke bliver ringere, fordi Aarene lægger sit Støv paa den. En saadan Film er „Livet begynder" . . . jeg drister mig til at sige, at den Mand eller Kvinde er ikke født . . . som ikke paa samme Vis vil blive grebet af denne Film.

. . . . Og man ønsker af hedt og bønligt Hjerte, at der dog mindst een Gang hvert Aar blev skabt en Film, der har Bud til Almenheden og kan gøre Gavn som denne.

Stort Udvalg i

Cigarer & Cerutter

fra P. Wulff. Horwitz & Kattentid, A. M. Hirschsprung & Sønner, C. V. Obel, E. Nobel m. fl.

Cigaretter og Tobakker i alle kendte Mærker,

Ægte Druevine

fra J. C. Teilmann. Dansk Frugtvin i forskellige Typer Cognac, Whisky og Likører af kendte gode Kvaliteter anbefales.

P. C. Holm,

Allinge.

Olsker Husmandsforening

afholder **Aarsfest** Lørdag d. 17. Marts. Kl. 7,30 Foredrag af P. A. Thorsen, Østerlars om Husmændenes Ansvar overfor vor Tids Opgaver. Derefter Bortsalg og Bortlodning af Syforeningens Genstande. Alle Medlemmer indbydes venligst. Gratis Adgang. Medlemskort skal forevises.

Bestyrelsen.

De fixe Konfirmandsko

faas hos

C. Larsen, Vestergade.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag.

Victualieforretningen Lindeplads.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør,

Telefon 127.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag Middag.

Dina Sørensens Victualiehandel

Særdeles gode Kvaliteter af

Gaudaoste

Sweitseroste

anbefales til smaa Priser.

Nordlandets Handelshus.

Flæsk, Kød og Pølser

modtages til Røgning.

Dina Sørensen, Allinge.

Allinge Elektricitetsselskabs Regnskab

for Aaret 1933.

INDTÆGT.

Elektricitet:			
Solgt Strøm til Lys og Kraft		15830,70	
Købt Strøm fra Rønne		9875,00	
		Bruttoavance	5955,70
Maalerleje:			
Indgaaet Maalerleje		1094,50	
Forrentning af Maalere	299,00		
Ordinære Afskrivninger	229,35		
Afskrivning i Henh. til Lovenes § 3	566,15	1094,50	— —
Rabat fra Rønne		378,66	
Rabat til Kraftforbrugere		378,66	— —
Tilskud ved Stikledninger m. m.			614,00
		Ialt Kr.	6569,70

UDGIFT.

Renter og Provision paa Kassekredit		827,15	
Indvundne Renter	260,23		
Forrentning af Maalere	299,00	559,23	267,92
Administration:			
Regnskabsførerens Løn	800,00		
Kontrolaflæsning	60,00		
Tryksager, Porto m. m.	94,50		
Forsikringer	37,60		
Generalforsamling m. m.	107,00		
Diverse	25,00	1124,10	
Indgaaet Administrationsbidrag		671,02	453,08
Transformatorafgift til Rønne for 2 Aar			400,00
Vedligeholdelse af Anlæget			139.00
Konsulenthonorar			250,00
Ordinær Afskrivning paa Anlæget 5 pCt. af 25858,84			1292,94
Afskrevet paa Anlæget i Henhold til Lovenes § 3			3766,76
		Ialt Kr.	6569.70

STATUS pr. 1. JANUAR 1934.

AKTIVER.

Ledningsanlæg ifølge forrige Status		25858,84	
Nyanskaffelser		739,00	26597,84
Maalere ifølge forrige Status		4587,00	
Nyanskaffelser		1003,00	5590,00
Installationlaan ifølge forrige Status		3741,00	
Afbetalt i Aarets Løb		2594,00	1147,00
Tilgodehavende hos Forbrugere			1331,32
Kassebeholdning			566,56
		Ialt Kr.	35232,72

PASSIVER.

Kassekredit i Handelsbanken			8265,60
Rønne Kommune for December Maaned			1437,50
Tilbagebetalinger til Forbrugere			996,39
Ordinære Afskrivninger:			
Anlæg ifølge forrige Status	3145,72		
5 pCt. af 25858,84	1292,94	4438,66	
Maalere ifølge forrige Status	528,25		
5 pCt. af 4587,00	229,35	757,60	5196,26
Afskrivninger i Henhold til Lovenes § 3.			
Anlæg ifølge forrige Status	13855,81		
For 1933	3766,76	17622,57	
Maalere ifølge forrige Status	1148,25		
For 1933	566,15	1714,40	19336,97
		Ialt Kr.	35232,72

Konfirmationsudstyr

Til Piger:

Smukke hvide Kjoler
moderne lange fra 13,50.

Andendags Kjoler
fikse Faconer i mange smukke Farver.

Kulørte Kjolestoffer
i Uld, Silke, Crepe de chine, Crepe minerva fra 2,75.

Konfirmationsfrakker
Vi har ogsaa i Aar et smukt Udvalg i fikse Faconer til smaa Priser,

Undertøj, Strømper
Tricotcharmeuse, Underkjoler og Benklæder pr. Sæt 6,75.

Til Drenge:

Matros-Habitter
Ny, moderne Faconer fra 19,50.

Jakke-Habitter
1 og 2-Radet. god Pasform, prima Forarbejdning.

Imprægnerede Frakker
Smaa Priser.

Moderne Ulstre
Nye Stoffer og nye Faconer.

Alt i Undertøj.
Hatte, Huer, Sokker, Slips, Skjorter, Seler m. m. m.

Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet.

MAGASIN DU NORD

Victor Planck, Allinge.

Biografen.

Fredag og Søndag Kl. 8.

Livet begynder -

En smuk og gribende Film.
Dagens Nyheder skr. bl. a: — en Hymne til Moderen og Moderkærligheden.
Forbudt for Børn.

Foraarsvers.

Snart Sommeren er inde!
Ved De, hvor De skal finde
den Klædning med det rette Snit?
Kig ind i Skrædderiet mit,
saa skal jeg sy et first class Dress,
og De vil bli' tilfreds.
Men skal De det til Paaske ha',
jeg vilde blive vældig gla',
om De saa ind til mig i Da'!

H. Bay Olsen.
1. Kl. Fransk Herreskrædderi.

Olsker

Resterende Skatter
til Stat og Kommune for Aaret 1933—34 bedes indbetalt inden 1. April. — Modtages af Pedersen, Bakkemøllen og Kommunekasserer Chr. M. Bendtsen, Tein.

Sogneraadet.

Dilettantkomedie

i 2 Akter
opføres af Medlemmer af 14de Skyttekreds i Olsker Forsamlingshus Søndag den 11. ds. Kl. 19,30.

Gode Slagtekreaturer

samt godt Fjerkræ købes til gode Priser.

Chr. Jørgensen.
Tlf. 144, Allinge.

En ung Pige,

15 Aar, kan faa Plads fra 15. Apr. hos
Julius Hansens Enke,
Sandvig.

En flink Karl

eller en 15—16 Aars Dreng, der kan følge Heste, søges til April eller Maj.

Avlsbr. Jacobsen, Tejn.
Tlf. Allinge 111 y.

En Dreng

til at passe Kreaturer og malke søges 1. April. Til 1. Maj kan en flink Pige faa Plads.

M. Schou, Hammershus.
Samme Sted er gode Spisekartofler til Salg.

En Karl

og en Fodermester søges 1. Maj.

Westh, Lærkegaard.

Flink Formiddagspige

søges.

P. L. Holm.

Kløverhø til Salg.

P. Caspersen,
Allinge.

Dygtig Pige,

ikke for ung, søges 1. Maj paa Skovfryd, Olsker.

Charles Kjøller.

En større Orne

og en mindre, passende til Gylter, kan laanes. Begge af ren Landrace. Pris 4 Kr. pr. So.
NB. Hvedehalm er til Salg.

Charles Kjøller, Skovfryd.

Allinge Skæreri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt **Brænde** i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indebtalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Masser af billige Brædder

tilbydes i alle Dimensioner og alle Længder af Kvaliteter, som er egnede til hver sin Anvendelse. Særlig fremhæves, at vi har **stærke tørre Brædder,** som særlig egner sig til **Loft og Gulv.** Stor Rabat pr. Kontant.

Nordlandets Handelshus.

Det er paa høje Tid

at forudbestille **Superfosfat, Kaligødning, Kalksalpeter** eller **Chilisalpeter** til Foraarsavlingen, for derved at sikre sig Levering til de laveste Priser. Giv os Ordre i de første Dage.

Nordlandets Handelshus.

Alle Slags Kornvarer, frisklagte Æg

modtages stadig til en højere Pris
som Betaling for alle Indkøb af Varer i

Nordlandets Handelshus.

Er De i Tvivl om hvor De skal købe **Kolonialvarer?**

Gaa hen i PRIMA!

Kofoed & Mortensens Byggeforretning

Ligkiste-Lager
Ligtøj og Ligsenge
Ordning af Begravelser

Tlf. 77 og 79

Uddrag af Köreplanen

Gyldig fra 1. September 1933

Hverdage

8,10	11,00	14,10	18,15	19,05	Rønne	7,54	10,30	13,55	18,05	21,55
8.24	11,14	14,25	18,29	19,22	Nyker	7,42	10.15	13,40	17,50	21,40
8,33	11,23	14,35	18,38	19,37	Klemens	7,33	10,06	13,31	17,41	21,29
8,46	11,36	14,49	18,51	19,51	Rø	7,22	9,53	13,18	17,28	21,13
8,57	11,47	15,01	19,02	20,04	Tein	7,12	9,42	13,07	17,17	21,01
9,05	11,55	15,09	19,10	20,14	Allinge	7,04	9.35	13,00	17,10	20,51
9,10	12,00	15,15	19,15	20,20	Sandvig	7,00	9,30	12,55	17,05	20,45

Endv. afgaar Aftenen før Søn- og Helligdage Tog fra Sandvig 21,30 i Rønne 22,25.

Søn og Helligdage.

8,10	10,45	13,05	16.25	19,45	22,20	Rønne	10,30	12,55	15,15	18,30	22,00
8,24	10,59	13,19	16,39	19,59	22,34	Nyker	10,15	12,40	15,00	18,17	21,45
8,33	11,08	13,28	16,48	20,08	22,43	Klem.	10,06	12,31	14,51	18,08	21,36
8,46	11,21	13,41	17,01	20,21	22,56	Rø	9,53	12,18	14,38	17,57	21,23
8,57	11,32	13,52	17,12	20,32	23,07	Tein	9,42	12,07	14,27	17,47	21,12
9,05	11,40	14,00	17,20	20,40	23,15	Alling	9,35	11,59	14,19	17,39	21,04
9,10	11,45	14,05	17,25	20,45	23,20	Sandv	9,30	11,55	14.15	17,35	21,00

Rutebilen Rønne—Allinge-Sandvig

Hverdage

8,20	13,00	14,05	17,35	Rønne H.	10,43	13,55	15,15	19,58
8,23	13,05	14.10	17,38	Rønne Torv	10,38	13,50	15,10	19,53
8.50	13,30	14,30	18,00	Hasle Torv	10,15	13,30	14,50	19,30
9,20			18,30	Allinge	9,45			19,00
9,25			18,35	Sandvig	9,40			18,55

Søn- og Helligdage

8,20	13,15	18,30	21,15	Rønne	10,38	14,10	21,00	22,10
8,23	13,20	18,35	21,20	Torvet	10.33	14,05	20,55	22,15
8,50	13,45	19,00	21,45	Hasle T	10,05	13,45	20,25	21,50
9,20		19,28		Allinge	9,35		19,55	
9,25		19,35		Sandvig	9,30		19,50	

Konfirmationsudstyr.

I Aar er Kjolestofferne særlig smukke og billige.
Stort Udvalg i Crepe Georgette, Crepe de Chine, Barc Crepe.
Uldmousseline fra 1,75 pr. m. — Se Vinduerne.

Matros og Jakke-Habitter.

Den rigtige Facon, den gode Pasform, det solide Stof.
Alt i Undertøj, Sokker, Skjorter, Slips, Hatte og Huer.

Nordlandets Handelshus.

Hans gamle Mor.

Fortsat fra første Side.

—0—

tigt Gardinet en lille Kende til Side for at se ud. Men der var intet at opdage. Kun Mørke og Mørke, hvor hun saa hen. Der var ikke et Lys at øjne noget Sted i Byen. Nej, de andre laa naturligvis i den tryggeste Søvn allesammen; de havde jo intet at frygte — havde ingen paa Søen. — Og ingen var der, som laa alene som hun.

Ane lyttede anspændt, om hun ikke kunde høre Fodtrin eller andre Lyde, som røbede, at der var nogen ved Huset Men nej — Stormens Rusk og Vælde overdøvede alt. Der kunde passere meget i den anden Ende af Huset, uden at hun mærkede noget til det, tænkte hun. Men naar saa blot endda de vilde lade hende i Fred!

Klokken slog tre dybe Slag.

I omtrent en Time havde Ane ligget i den ubeskriveligste Angst og næppe turde aande af Frygt for at overhøre, hvis der skulde komme nogen mistænkelige Lyde i hendes Nærhed. Men nu tændtes Lyset igen derude, og Motoren sattes i Gang. Bilen startede og forsvandt i Mørket. — Hvad der saa end var sket — om der i det hele taget var sket noget hos hende, saa følte Ane det som en usigelig Lettelse, da den var borte. Saa skulde Morgendagen vise, om hun havde haft uvelkomment Besøg, for hun havde ikke Mod til at staa op og undersøge Forholdene nu. Dertil var hun for skrækslagen.

En Ting stod hende klart i denne Nat. Ikke for alt vilde hun ligge her alene mere! En saadan Skræk vilde hun ikke udsætte sig selv for een Gang til. Hun havde lært noget af denne Nat: Mon det ikke var Meningen, at hun skulde bøje sig for sin Søns Ønske om at tage den nittenaarige Aase til sig i Huset. Han havde længe bedt hende derom. Men paa det Punkt havde hun været haard og urokkelig, maaske alt for haard imod ham! Mon det ikke var paa Tiden, at hun nu gav efter? For hvad kunde det vel egentlig nytte at sætte sig imod, naar de holdt af hinanden. En Gang i Tiden, naar hun selv ikke var mere, ja, saa blev det jo nok Aase, der kom til at raade her i det gamle Hjem. Hvorfor saa ikke lige saa godt først som sidst give efter og slippe denne Haardnakkethed.

Egentlig vidste hun ikke, hvad der mest var Skyld i, at hun ikke kunde gøre sig fortrolig med den unge Pige og taale hendes Nærværelse. Om det var hendes kortklippede Haar, det pudrede Ansigt, Silkestrømperne, de højhælede Sko, den stærkt nedringede Kjole, eller om det var hendes stærke Trang til at gaa i Biografen, hendes store Interesse for Sport, der gjorde det. Ja, hun vidste det ikke. Men alt dette var hende saa fremmed. Og hun syntes Aase passede saa daarligt til Forholdene her i Hjemmet, hvor alt havde gaaet efter den gamle Skole. Og saadan ønskede Ane, at det skulde blive ved at gaa — havde i hvert Fald ønsket det indtil nu. Men nu gik det op for hende, at Tiden kunde hun ikke standse. Og nye Tider, nye Skikke siger man. Og som saadan maatte hun vel som den gamle træde tilbage, og give Plads for det nye. Det var vel hendes Pligt for Sønnens Skyld. Naar alt kom til alt, var Aase vel heller ikke anderledes end alle de andre unge Piger. De var nok ens allesammen! Og Aase var da i alt Fald mild og venlig. Hvorfor saa ikke tage imod hende. Jo, herefter skulde det være saadan, at hun vilde gøre sig fortrolig med Aase. I Morgen den Dag vilde hun bede hende komme og være her, som En der allerede hørte Familien til. I Tankerne kunde hun se sin Dreng, hvor lykkelig han vilde blive, naar han kom hjem, og hun fortalte ham om den Beslutning, hun havde taget denne Nat.

Det var ligesom Ane følte sig mere rolig, fordi hun var naaet saa vidt i Kampen med sit eget Jeg. Hun vendte sig nu om paa sit Leje. — Naar hun nu bare kunde faa sig en lille Slummer! Hun syntes, at hun trængte til Hvile. Og dog var det vel egoistisk at ønske det. Skulde hun ikke uden at kny kunne vaage en hel Nat, naar hun tænkte paa Sønnen, som maaske laa ude paa det vrede Hav, mens hun dog laa i sin varme Seng. Burde hun ikke skamme sig ved at klage over at miste en Nats Søvn, naar andre i Stormnatten kæmpede for Livet. Ane foldede sine Hænder og bad for ham, som hun havde derude, og for alle, som led Nød.

Saa kom hun til at tænke paa et Billede, som hun havde hængende over Sengene i Soveværelset. Paa det var der broderet med store Bogstaver en Indskrift. „Han som bevarer Dig, slumrer ikke", stod der. Aa, ja, det var jo sandt. Der var et vaagent Faderøje, som altid vaagede over os. Hvorfor saa være bange. Man skulde være stærk og slaa sin Lid til ham, som kunde stille Vind og Vejr og beherske Havets bølgende Gigant. Denne Tanke gav Ane den Trøst, hun trængte til, og med den faldt hun endelig i Søvn.

Hvor længe Ane havde sovet, vidste hun ikke, da hun pludselig vaagnede ved, at hun syntes, det bankede paa hendes Vindue. Hun tænkte sig lidt om. Hvad var det — det forekom hende, at hun havde oplevet noget ubehageligt? Aa, ja, det var sandt! det var jo det med Bilen! Nu stod det atter lyslevende for hende. Skrækslagen rejste hun sig op i Sengen. Nu kom hun vel til det værste, tænkte hun. De var vel kommen tilbage for at gøre hende Fortræd ogsaa. Skulde hun svare — eller skulde hun lade, som der ingen var i Huset, og lade dem øve deres Hærværk, som de vilde, naar blot de ikke kom ind til hende.

Herind til Kammeret var der en Skydelaas, som hun kunde slaa for Døren, saa hun kunde vel nogenlunde ligge i Sikkerhed herinde. Og saa maatte det gaa, som det vilde, med det øvrige i Huset.

Hun turde ikke give sin Nærværelse tilkende. Hør! bankede det nu ikke igen, forsigtigt? Hun var ikke rigtig klar over det, men svarede stadig ikke, laa aandeløs stille.

Da hørte hun gennem Stormen en kendt Stemme, men vilde ikke tro sine egne Øren; for det var umuligt paa denne Tid af Natten, at det skulde være ham! Aldrig i de mange Aar, var det hændet, at han kom hjem ved Nattetid. Det maatte være Indbildning. Et Bedrag, som skyldtes hendes oprevne Nerver — eller, skulde der være hændet ham noget, saa han havde kaldt paa hende i sin Nød, Aa, om der nu skulde sket noget frygteligt med ham!

Nu bankede det igen, lidt kraftigere end før. Og nu hørte hun igen, at der blev sagt: Mor! Og et Sekund efter: Er Du vaagen? Det er mig, lille Mor, lød det saa med en Smule Angst i Stemmen.

Nu var Ane klar over, at det var Virkelighed. Et Øjeblik efter kastede hun sig i sin Søns Favn, mens hun dybt bevæget sagde: „Hvor kan det dog være, at Du kommer paa denne Tid." Han holdt hende tæt ind til sig med sine stærke Arme, og et kærligt Smil lyste hende i Møde. „Min lille, velsignede Mor", sagde han ømt. „Maaske gjorde jeg Dig bange; men jeg har været saa usigelig ængstelig for Dig denne Nat. Det stod for mig, som der var noget i Vejen herhjemme — som Du trængte til min Hjælp. Derfor skyndte jeg mig hjem med det samme, vi havde fortøjet i Havnen".

„Ja, der er vist mere til mellem Himmel og Jord, end vi kender til", svarede Ane og fortalte ham saa om sin natlige Oplevelse.

De gik nu fra Stue til Stue for at observere, om alt var, som det skulde være. Det viste sig, at der var intet sket. Men alligevel sagde Ane, før de begge gik til Ro: „I Morgen, John, sender vi Bud efter Aase, og saa vil jeg ikke undvære hende mere."

„Tak, Du elskede Mor," sagde han, efter at han havde kysset hende til Godnat. „Du trænger ogsaa til hende."

„Ja, og Du ikke mindre, min Dreng. Jeg er for gammel nu".

Turisten: »Det forekommer mig, at der var et Spøgelse her paa Slottet sidste Aar!«

Kustoden: »Ja, men han gik desværre hen og døde for et Par Maaneder siden!«

Komiske Væddeløb.

—0—

I et udenlandsk Blad fortaltes for en Tid siden om, at det var bleven Mode blandt Damerne ved amerikanske Badesteder at afholde Væddeløb mellem forskellige Dyr: Høns, Ænder, Kaniner osv Dette er imidlertid ikke noget enestaaende. Væddeløb hører netop til de Fornøjelser, som varieres i det uendelige. I en By i Sydfrankrig blev der saaledes afholdt et Væddeløb mellem Kvinder. Disse skulde køre deres Mænd 600 Alen i en Trillebør. De blandt Deltagerne, som mærkede, at de ikke kunde vinde, væltede uden videre deres „bedre Halvdel" af Børren, og det var adskillige Ægtemænd, som paa den Maade blev læsset af.

Blandt Damerne af den fornemme Verden i Indien, Embedsmænds- og Officersfruer, er en anden Art Væddeløb meget yndet. Ved Maalet er der opstillet en Række lukkede Kurve. Den, der kommer først, aabner den for Vinderen bestemte Kurv. I de tre første Vinderes Kurve er der skjult et Barn, som overrækker Præmietagersken en eller anden værdifuld Gave. Alle de andre Kurve er fyldt med forskellige Slags Dyr: Fugle, Hunde, Harer osv., der selvfølgeligt skynder sig ud af det trange Fængsel til Morskab for Deltagerskerne.

I Montreal holdes der hvert Aar en Art Kaproning, hvor Deltagerne faar rigelig Lejlighed til at lægge deres Dygtighed for Dage. Der roes i Kanoer, en Art meget lette Baade. Neppe er der startet, før der lyder et Pistolskud, der er Signal til, at Deltagerne skal springe i Vandet og atter krybe ind i Baaden. Ved næste Skud skal han kaste en Aare over Bord, springe ud efter den, atter stige op i Kanoen og ro videre. Ved tredie Pistolskud skal han springe ud, vælte Kanoen, atter bringe den paa ret Køl og krybe ind i den. For de dygtigste tager dette kun 4 Sekunder, men der skal ogsaa stor Øvelse til det. Undertiden skal Baaden, naar den væltes, fyldes med Vand og atter øses læns; men der er til dette kun indrømmet et Minut. Saaledes er der en lang Række Forhindringer, den ene værre end den anden.

„Æggeløbet", der kendes i adskillige Lande, er ogsaa ganske interessant. Her skal Deltagerne løbe med en Ske, paa hvilken der ligger et Æg; men adskillige taber naturligvis Ægget undervejs, saa meget mere, som der aldrig vælges et jævnt Sted til Løbebane.

I Indien holder man „Noah-Løb" hvor alle Slags Dyr deltager, og det er sket, at en Ged er kommen ind som Nr. 1, en Elefant som Nr. 2, og en Hest som den tredie.

I Sydfrankrig holder man Væddeløb med Svin, paa hvilke Drenge rider. Svinet har som bekendt sin egen Vilje, nogle vil frem, andre til Siden, nogle gaar tilbage, andre rører sig ikke af Pletten, — og alle de Anstrengelser, som Drengene gør for at faa Dyrene frem, og disses Vrælen, lønnes med Tilskuernes Bifaldsjubel.

Hvert Aar dukker der nye Væddeløb op — og Folk morer sig.

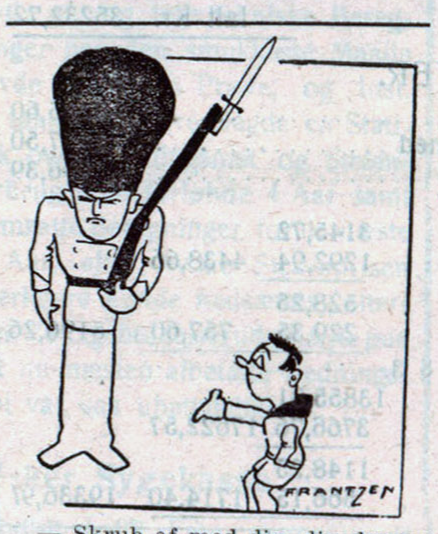

— Skrub af med dig, din dumme Unge!

— Saadan vilde De vist ikke tiltale mig, hvis De ikke havde Bajonet paa!

Fra Uge til Uge.

—0—

Mange Detailhandlere i København maa give op.

Tidskriftet „System" indeholder i sit sidste Nummer en interessant Oversigt over, hvor hurtigt Københavns Detailforeninger maa give op. Man har foretaget en Undersøgelse paa to af Københavns største Gader, Ryesgade og Valbylanggade. Det fremgik heraf, at af 400 Butiksindehavere i 1924 havde kun 244 endnu deres Forretning i Aar. I de mellemliggende Aar har ydeligere 262 Indehavere forsøgt sig i de ledige Butiker og i andre, der er oprettet.

Tallenes Mystik.

Der er i Kolding i Aar en Skatteborger, som paa Skattelisten har faaet Løbenumer 9000. Han bor i Nr. 9 i sin Gade, han betalte i Fjor 90 Kr. i Statsskat og skal i Aar af med 9 Kr. i Tillægsskat. Skatteinspektør Sørensen, der en passant fortæller „Kolding Folkeblad" om dette mærkelige 9-Tilfælde, har i sin Virksomhed i København været ude for det Tilfælde, at han den 11. i 11. Maaned sad i 11 Timer og regnede en Mands Efterbetaling ud. Det endte med, at den blev paa 1111 Kr. og 11 Øre.

Romantik.

Paa en Konservesfabrik i den amerikanske By Pittsburg stod, fortæller „Svenska Dagbladet", en ung Arbejder, Sam Keely, Dag efter Dag ved en Maskine og loddede fyldte Konservesdaaser til, 360 i Timen. Det ensformige Arbejde blev ham efterhaanden saa kedsommeligt, at han henfaldt til Drømmerier om eventyrlige Oplevelser, der en Dag forledte ham til at stikke en Seddel i en Daase, før han loddede den til. Paa Sedlen stod foruden hans Adresse: Hvem vil gifte sig med den ensomme Sam Keely i Pittsburg?

Da han efter nogle Ugers Forløb intet Svar havde faaet paa sit Frierbrev, tog han sin Afsked og fik derpaa Ansættelse paa en Oliefabrik i Pitsburg. Her gjorde han sine Sager saa godt, at han i Løbet af ganske kort Tid blev Meddirektør, det gaar jo som bekendt stærkt i U. S. A.

En skønne Dag laa der i hans Postkasse et Brev, afsendt fra Hounslow i Nærheden af London, og da han aabnede Brevet, faldt der et Fotografi af en ung, smuk Pige ud. I Brevet skrev den unge Dame, at hun havde modtaget hans Nødraab, og var villig til at gifte sig med ham, og efter at han nøje havde betragtet den henrivende unge Dames Billede, laasede han sin Dør og tog sporenstregs over Dammen til England.

Nu taler alle i Hounslow om den unge Amerikaners og deres kvindelige Bysbarns mærkelige Bryllup, hvor man kun serverede — Konserves.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2 4.

Renten paa Indskud er paa
3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassevilkaar 3 — —

Boxer udlejes.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselblanketter, Visitkort og Takkekort, Love og Regnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. **Chr. Diderikssen, Rønne.** Tlf. 865.

Indbinding af Bøger - Protokolfabrik - Papirvarer

1. Kl. Arbejde - Rimelige Priser - Hurtig Levering

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.